



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci **žalobce: S. b. d.**, se sídlem M., M. H., zastoupen JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti **osob zúčastněných na řízení: 1) N. & N., s.r.o.**, se sídlem T., M. H., zastoupena JUDr. Vendelínem Mihalíkem, advokátem se sídlem Římská 31a, Praha 2, **2) A. Š.**, bytem S., M. H., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2015, sp. zn. SZ_067309/2015/KUSK/2, č. j. 067309/2015/KUSK,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze (dále jen „soud“) dne 20. 8. 2015 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2015, sp. zn. SZ_067309/2015/KUSK/2, č. j. 067309/2015/KUSK, kterým bylo zamítnuto odvolání

žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Mnichovo Hradiště, odboru výstavby a životního prostředí (dále také jen „stavební úřad“) ze dne 19. 3. 2015, č. j. VŽP/5912/2011-73/12/Voj. Rozhodnutím stavebního úřadu bylo na žádost osoby zúčastněné na řízení 1) ve výroku I povoleno dle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 5 a § 9 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“) nakládání s povrchovými vodami - zasakování srážkových vod ze střechy bytového domu a z parkoviště přes vložený lapol (*poznámka soudu: lapol je odlučovač lehkých kapalin – např. tuků, olejů, ropných látek*) prostřednictvím vsakovací galerie do vod podzemních na pozemku parc. č. X v k. ú. Mnichovo Hradiště, přičemž maximální odtok do dešťové zdrže byl stanoven na 17,57 l/s a 605,8 m³/rok, a ve výroku II bylo dle § 15 odst. 1 vodního zákona a dle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění před novelou provedenou zákonem č. 350/2012 Sb. (dále jen „stavební zákon“) povoleno provedení stavby vodního díla – Objekt SO 06 – Zasakování na pozemcích parc. č. X a X v k. ú. Mnichovo Hradiště prováděné v rámci akce „Bytový dům, 18 bytových jednotek v ulici O. m.“.

Žalobce v žalobě uvedl tři námitky. V první námitce tvrdí, že stavební povolení je rozporné s § 115 odst. 1 stavebního zákona a § 5 písm. e) vyhlášky č. 526/2006 Sb, kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu, neboť neobsahuje výrok o námitkách jím uplatněných. Absence výroku o námitkách účastníka řízení způsobuje nezákonnost stavebního povolení. Tvzení žalovaného, že uvedené nemá vliv na rozhodnutí ve věci samé, není správné.

Ve druhé námitce žalobce tvrdí, že stavební povolení je rozporné s § 111 odst. 1 písm. b), odst. 2 a odst. 3 písm. a) stavebního zákona, s § 3 a § 5 vyhlášky č. 590/2002 Sb., s § 6 odst. 4 vyhlášky č. 268/2009 Sb. a § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť stavba může významně ohrozit stabilitu sousedních pozemků a stavby žalobce. V řízení totiž nebylo prokázáno, že stavba nemůže ohrozit sousední nemovitosti (*pozn. soudu: podrobnější argumentace k této námitce je uvedena dále v odůvodnění rozsudku*).

Ve třetí námitce žalobce uvádí, že stavební povolení bylo vydáno v rozporu s § 111 odst. 1 písm. a) a odst. 3 písm. b) stavebního zákona, neboť nebyla splněna podmínka č. 15 územního rozhodnutí o umístění stavby ze dne 30. 4. 2010, č. j. VŽP/7638/2008-55-Št. Nebylo totiž prokázáno, že navržené vsakování srážkové vody ve vsakovacích objektech nebude mít negativní vliv na okolní nemovitosti, resp. hladinu podzemní vody v okolních objektech, nebyla ani prokázána dostatečná retenční schopnost prostředí zasáknout projektované množství vody.

Žalovaný se vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám a navrhl zamítnutí žaloby. K námitce absence výroku o zamítnutí žalobcových námitek ve stavebním povolení odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2004, č. j. 5 A 137/2000 – 37, dle kterého výrok o námitkách účastníků stavebního řízení není rozhodnutím o hmotném právu a nemá samostatný význam, ale je obsahově závislý na výroku ve věci samé. Ke druhé žalobní námitce uvedl, že výměry odtokových ploch předmětné stavby byly sníženy o více než 50 %, tedy na úroveň bezpečného zasakování srážkových vod. Námitky proti množství zasakovaných vod, ovlivnění hladiny podzemní vody a porovnání různých posudků již byly vypořádány v rozhodnutí o odvolání ze dne 24. 4. 2014, č. j. 190387/2013/KUSK, a byly shledány nedůvodnými. Žalovaný proto považoval za nadbytečné v napadeném rozhodnutí

opakovaně vyvracet námitky žalobce, které již byly v předchozím odvolacím řízení shledány jako nedůvodné. Nadto takové námitky měly být uplatněny v územním řízení. Na připomínky k podkladům pro vydání územního rozhodnutí proto nelze brát ve stavebním řízení zřetel. Závěr dodatku č. 1 RNDr. V. připouští jako maximálně přípustné vsakované množství 612,8 m³ vody ročně. Ke třetí žalobní námitce rovněž uvedl, že námitka rozporu s územním rozhodnutím byla již vypořádána v rozhodnutí o odvolání ze dne 24. 4. 2014. Závěrem žalovaný s odkazem na nález Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, požádal o náhradu nákladů řízení.

Žalobce v replice uvedl, že trvá na podané žalobě. Výrok o námitkách účastníka stavebního řízení je rozhodnutím o hmotném právu, pokud jde o námitky hmotněprávní. To však není podstatné. Rozhodující je, že dle stavebního zákona a vyhlášky č. 526/2006 Sb. má stavební povolení takový výrok obsahovat. Žalovaný konstatuje, že došlo ke snížení výměry odtokových ploch dané stavby, čímž – dle názoru žalovaného – došlo ke splnění požadavků § 3 odst. 3 a § 5 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 590/2002 Sb., avšak nikterak neuvádí, jak k tomuto svému závěru došel. Žalovaný dále odkazuje na snížení odvodňované plochy na základě Dodatku č. 1 k Závěrečné zprávě RNDr. V., avšak zcela opomíjí, že i v tomto dodatku se hovoří o přetrvávajícím vlivu vsakovacího zařízení na okolí, když se v něm uvádí: „I v tomto případě však je nutné označit další snížení redukované odvodňované plochy za žádoucí, a to z důvodu minimalizace vlivu vsakovacího zařízení do okolí.“. O jaké vlivy, jejichž další minimalizace je žádoucí, jde, však žalovaný nezkoumal, jakož ani to, zda uvedeným dodatkem aprobované množství vsakovaných dešťových vod již zaručuje, že po realizaci dané stavby budou splněny požadavky výše uvedených právních předpisů. Žalovaný též nikterak nereagoval na výtky uvedené v odvolání, které zpochybňují akceptovatelnost závěrů Dodatku č. 1. Navíc žalovaný nikterak neosvětlil, z jakého důvodu se přiklonil k závěrům odborných posudků, na něž se ve svém rozhodnutí odvolává, ačkoli zejména ze strany žalobce byla v řízení předložena jiná odborná vyjádření, na jejichž závěry - zpochybňující správnost a zákonnost povolení předmětné stavby, neboť potvrzují, že navržený způsob likvidace dešťových vod zasakováním nelze použít - žalovaný nikterak nereagoval. Jde o námitku týkající se rozporu stavby s požadavkem § 3 odst. 3 vyhlášky č. 590/2002 Sb., tj. s požadavkem vyhlášky stanovící technické požadavky na vodní díla, a s požadavkem § 6 odst. 4 vyhlášky č. 268/2009 Sb., tj. s požadavkem vyhlášky, která stanoví technické požadavky na stavby. Jde tedy o námitky týkající se nesplnění požadavků vyhlášek, které stanovují technické požadavky, kdy soulad s těmito požadavky je předmětem právě stavebního (resp. vodoprávního) řízení, nikoli řízení územního; námitky žalobce se tedy týkají fáze povolování stavby, proto mají své místo právě v řízení stavebním - vodoprávním. Nadto námitky k zasakování srážkových vod byly žalobcem uplatněny již v územním řízení, proto byla také v územním rozhodnutí stanovena právě podmínka č. 15. Samotné územní rozhodnutí tedy stanoví, že problematika akumulace a vsakování dešťových vod má být předmětem posouzení a prokazování ve vodoprávním řízení, tedy logicky k tomuto (k tomu, co samotné územní rozhodnutí stanovuje, že se má řešit ve vodoprávním řízení) směřují i námitky žalobce v tomto vodoprávním řízení uplatněné.

Osoba zúčastněná na řízení 1) společnost N. & N., s. r. o. (dále také jen „stavebník“), jakožto stavebník předmětné stavby vodního díla k zasakování srážkových vod, sdělila, že s jednotlivými námitkami účastníků řízení se má správní orgán vypořádat v odůvodnění rozhodnutí. Stavební úřad námitky vypořádal v odůvodnění a zamítl je. Nelze spatřovat důvod

ke zrušení rozhodnutí v tom, že jejich zamítnutí je uvedeno až v odůvodnění. Stavební úřad si opatřil dostatek podkladů k rozhodnutí. Zasakování srážkových vod v navrženém množství na předmětném pozemku je bezpečné, což prokázal i posudek vyžádaný stavebním úřadem. Posudek i závěrečná zpráva hydrogeologa RNDr. V. jsou srozumitelné, nejsou vnitřně rozporné, a proto je stavební úřad i žalovaný zohlednili.

Osoba zúčastněná na řízení 2) A. Š., vlastník pozemku, na němž má být vodní dílo postaveno, na výzvu soudu sdělil, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, avšak k věci se nevyjádřil.

Z předloženého správního spisu zjistil soud následující skutečnosti:

Pro stavbu bytového domu a parkoviště bylo Městským úřadem Mnichovo Hradiště vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 30. 4. 2010, č. j. VŽP/7638/2008-55-Št, ve kterém byla stanovena mj. podmínka č. 14, že veškeré dešťové vody z bytového domu a parkoviště budou jednoznačně likvidovány na pozemku zasakováním, budou svedeny do akumulární zóny pod stavbou bytového domu, která bude dimenzována na 9-ti násobek navrhovaného 15-ti minutového deště. Celková doplňková plocha zóny je 3 x 120 m², objem 90 m³. Komory pod jednotlivými sekcemi budou spojeny propustky a přepadem do venkovní vsakovací jímky. Parkoviště bude odvodněno přes lapol GSOL-5/20 a voda bude zasakována ve vsakovacím objektu o objemu 24 m³ tak, jak je zakresleno ve výkresech „*změna 02.2010 koord. situace – přípojky a vsakování – varianta 2.2010*“. V podmínce č. 15 bylo stanoveno, že v rámci vodoprávního řízení musí investor na základě kvalitního hydrogeologického průzkumu lokality prokázat, že navržená akumulace a vsakování dešťové vody ve vsakovacích objektech nebude mít negativní vliv na okolní nemovitosti, hladinu podzemní vody v okolních objektech a prokázat dostatečnou retenční schopnost prostředí zasáknout projektované množství dešťové vody. Pokud toto investor dokumenty zpracovanými odbornými osobami s příslušnou autorizací neprokáže, nemůže být uvedené povolení vydáno a likvidace dešťových vod musí být řešena jiným způsobem.

Stavebník požádal dne 11. 5. 2011 o povolení k nakládání s povrchovými vodami – zasakování dešťových vod ze střechy bytového domu a zasakování z parkoviště přes vložený lapol v množství max. 36,8 l/s a 1270 m³/rok. Dne 5. 9. 2011 požádal o stavební povolení k vodnímu dílu – SO-06 Zasakování, tedy zasakovacímu objektu pro zasakování srážkových vod z bytového domu a přilehlého parkoviště přes vložený lapol.

Žalobce podáním ze dne 31. 10. 2011 uplatnil námitky. Upozornil, že na zasakování srážkových vod existují protichůdné názory. Česká asociace hydrogeologů, o. s. (dále také jen „ČAH“) nezpochybnila odborná stanoviska předložená žalobcem popírající možnost zasakování vod. Investorem předložený materiál zpracovaný RNDr. M. neposkytuje dostatek důkazů, že zasakovaná voda v žádném případě nemůže ohrožovat okolní stavby. Pozorovací vrt byl investorem vybudován, ale žádná průběžná sledování hladiny podzemní vody nebyla od 17. 2. 2011 prováděna. Hladina podzemní vody v lokalitě nemá konstantní hodnotu. Smyslem vyžádaných pozorování bylo stanovit maximální výšku hladiny a zjistit, zda podzemní voda nezaplavuje podložní zeminu určenou pro vsakování. Kolísání hladiny podzemní vody bylo potvrzeno RNDr. Ž. v rozmezí 0,5 - 1,5 m. Z dosud provedených měření vyplývá, že hladina vody kolísá o 1,95 m. RNDr. M. opomněl ve zprávě uvést údaj o měření hladiny podzemní vody dne 17. 2. 2011 ve výšce 2,5 m p. t. Taková hodnota se však kryje s intervalem podložních zemin určených pro zasakování. RNDr. M. považuje kolektor za

dostatečně kapacitní pro navrhovaný způsob zasakování a usuzuje tak z geologických profilů obou vrtů a průběhu nálevové zkoušky. Není však známa skutečná kapacita puklinového kolektoru ani mechanismus jeho rychlého zaplňování při přivalovém dešti. Žalobce tak požádal o provedení vsakovací zkoušky, jak ji doporučil RNDr. Ž. Ostatně i RNDr. M. ve zprávě volil málo přesvědčivá slova „domníváme se“ a „podmínečně vhodné“.

Stavební úřad vydal rozhodnutím ze dne 12.12.2011 povolení k nakládání s povrchovými vodami (redukováná odvodňovaná plocha 1583 m², 36,73 l/s, 105,53 m³/měsíc, 1266,4 m³/rok) a stavební povolení k objektu SO 06 – dešťová kanalizace a vsakovací galerie o objemu 59,2 m³ a akumulární nádrž o objemu 90 m³, revizní šachty a odlučovač ropných látek.

Žalobce podal proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, ve kterém požádal o změření maximální výšky hladiny podzemní vody a vyloučení zaplavení prostoru pro zasakování při přivalových deštích. Namítl zvýšení hladiny podzemní vody a ohrožení staveb tlakovou vodou. Nálevové zkoušky sice již byly provedeny, je však třeba provést zkoušku na vsakovací jámě a současně sledovat hladiny pozorovacího vrtu a domovní studny č. p. X.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 3. 2012 rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil k novému projednání. Přisvědčil námitce, že stavební úřad nesprávně upustil od doporučení ČAH proto, že by další měření záležitost pouze prodlužovala. Ostatní námitky shledal nedůvodnými, neboť nejsou předmětem vodoprávního řízení a měly být uplatněny v územním řízení. Upozornil také na neexistenci souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona, neprojednání doby povolení k nakládání s vodami a rozdílné údaje o kapacitě vsakovací galerie.

Stavebník doložil souhlas obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí dle § 15 odst. 2 stavebního zákona.

Při ústním jednání dne 18. 5. 2012 bylo navrženo, aby stavebník doložil nový hydrogeologický posudek jednoznačně prokazující bezpečnost zasakování srážkových vod a aby byla do konce června 2012 provedena nová nálevová zkouška za přítomnosti vodoprávního úřadu a zástupce žalobce, při které budou sledovány hladiny studní v lokalitě. Stavebník s provedením nálevové zkoušky nesouhlasil. Žalobce při jednání předal stavebnímu úřadu písemné námitky.

Stavební úřad při jednání konaném dne 11. 7. 2012 sdělil, že nechá vypracovat hydrogeologický posudek RNDr. Z. V., Ph.D., hydrogeologickými výpočty bude kvantifikován vliv na okolní stavby a bude provedena vsakovací zkouška dle technické normy ČSN 75 90 10 z února 2012.

Během ústního jednání dne 8. 11. 2012 byly vysvětleny výsledky hydrogeologických prací RNDr. V., z nichž vyplynulo, že v lokalitě nejsou vhodné podmínky pro infiltraci srážkových vod v projektovaném množství. Stavebník při jednání sdělil, že zredukuje odvodňované plochy stavby pouze na stavby na pozemku investora, tj. vyloučí stavby ploch komunikací v majetku města.

Dne 12. 11. 2012 stavebník doložil dodatek k projektové dokumentaci vypracovaný Ing. K. v listopadu 2012. Stavebník snížil výměru odvodňované plochy z 1583 m² na 757,5 m².

RNDr. V. dne 9. 1. 2013 předložil dodatek k závěrečné zprávě ze dne 21. 12. 2012, ze kterého vyplývá, že eliminací odvodnění veřejné komunikace byla snížena redukováná plocha na 766 m². V závěru dodatku je uvedeno, že *s ohledem na maximální bezpečnost provozu vsakovacího zařízení do okolí lze vsakované množství 612,8 m³ za rok pokládat za maximálně přípustné. I v tomto případě však je možné označit další snížení redukové odvodňované plochy za žádoucí, a to z důvodu minimalizace vlivu vsakovacího zařízení do okolí.*

Při ústním jednání dne 7. 2. 2013 žalobce sdělil, že nesouhlasí s předloženým plánem odvodňované plochy. Výpočty v plánu jsou neprokazatelné a sporné. Plochy chodníků jsou odečítány a plochy rovných střech nejsou započítány. Výpočet se tak liší o cca 100 m².

Žalobce doložil dne 18. 2. 2013 Posouzení a zhodnocení variant likvidace dešťových vod na pozemku parc. č. X v k. ú. Mnichovo Hradiště vypracovaný doc. Ing. L. S., CSc. Tento posudek označuje zasakování za nejnákladnější, nejméně spolehlivé, potenciálně nebezpečné pro okolí z pohledu fyzikálních vlivů a z pohledu kontaminace podzemní vody a nejvíce provozně náročné.

Stavební úřad opatřil Stavební a statický znalecký posudek č. X v oboru stavebnictví – specializace statika vypracovaný v únoru 2013 Ing. J. K. Tento posudek vycházel ze Závěrečné zprávy společnosti Ochrana podzemních vod o infiltračních poměrech území vypracované v listopadu 2012 RNDr. V. a z Dodatku k této zprávě vypracovanému v prosinci 2012. Závěrem posudek uvádí, že zasakovací systém dešťových vod nemůže ohrozit stávající okolní nemovitosti v ulici O. m., T. a U T.

K posudku Ing. J. K. podal žalobce dne 7. 3. 2013 námitky.

Stavební úřad vydal rozhodnutím ze dne 15. 4. 2013 povolení k nakládání s povrchovými vodami (redukováná odvodňovaná plocha 757,5 m³, 17,57 l/s, 605,8 m³/rok) a stavební povolení k objektu SO 06 – dešťová kanalizace a vsakovací galerie o objemu 59,2 m³ a akumulční nádrž o objemu 90 m³, revizní šachty a odlučovač ropných látek.

Žalobce podal proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, ve kterém uvedl šest námitek, a to rozpor označení odvodňovaných ploch v technické zprávě k SO – 06 Zasakování, vypracované v 3/2011 Ing. E. K., v níž je uvedena pouze plocha střechy a parkoviště domu – celkem 1583 m², a v doplnění dokumentace znamenající redukci ploch o veřejnou komunikaci (o jejímž odvodnění nebyla v původní dokumentaci ani zmínka). Redukci ploch nenasvědčuje ani to, že se na stavbě nic nemění. I po případné redukci odvodňované plochy by zůstalo nezasáknuto 653,6 m³ z původně navrhovaných 1266,4 m³. Odmítnutí RNDr. V. doplnit Dodatek č. 1 o jeho přesvědčení o bezpečnosti okolních staveb z důvodu, že k tomu není oprávněn, považoval žalobce vzhledem k tomu, že RNDr. V. má takové znalosti, že by mohl na jeho otázku odpovědět, za nepřímý důkaz o tom, že RNDr. V. není o bezpečnosti okolních staveb přesvědčen. Rozhodnutí neuvádí úplný výčet podkladů, neboť chybí hydrogeologický posudek Mgr. L. Ž. a Dodatek č. 1 Ing. A. K. Stavební a statický posudek Ing. J. K. nevyvrací ohrožení okolních nemovitostí. Žalobce zároveň upozornil, že proti posudku a Dodatku č. 1 RNDr. V. nic nenamítá. Upozornil také, že Ing. J. K. posudek neautorizoval razítkem přiděleným mu Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Uvedl také, že spory mezi hydrogeologickými posudky může kvalifikovaně rozhodovat pouze Česká asociace hydrogeologů (ČAH) Praha, nikoli stavební úřad, který se ujal role arbitra a vydal sporné rozhodnutí.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 8. 2013 zrušil rozhodnutí stavebního úřadu a věc mu vrátil k novému projednání. V odůvodnění uvedl, že v původní technické zprávě nebylo uvedeno, že by se měla odvodňovat i veřejná komunikace. Technické opatření, kterým mělo být odváděno množství srážkových vod 1266,4 m³/rok, je zcela shodné s technickým řešením po snížení redukované odvodňované plochy na polovinu. Uvedl dále, že vodoprávní úřad nerozhoduje spor mezi hydrogeology, ale provádí dokazování ve smyslu § 50 správního řádu. Dle zásady volného hodnocení důkazů je správní orgán povinen zvážit veškeré důkazy a odůvodnit vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů. Vodoprávní orgán může rozhodovat pouze o tom, co je předmětem žádosti.

Dne 9. 9. 2013 stavebník doložil stavebnímu úřadu dodatek k projektové dokumentaci vypracovaný Ing. E. K. v srpnu 2013, podle kterého bude silniční obrubník oddělující parkoviště od komunikace zvednut o obvyklých 30 mm nad úroveň komunikace. Bezprostředně za něj bude do skladby povrchu umístěn systémový šterbinový žlab v délce 46 m s průřezovou plochou 109 cm² ve spádu vozovky 2,4 % a ukončený speciální vpustí s čistícím kusem napojenou na již navržené potrubí PVC 150, které je zaústěné do navrhovaného lapolu. Při daném spádu a průřezu je max. průtok potrubím 7,1 l/s, výpočtové množství parkoviště dosahuje 5,92 l/s při návrhovém dešti 232,05 l/s/ha. Původně navržená uliční vpust' se škrceným nátokem se neprovede. Zvednutí obrubníku na okraji komunikace o 30 mm (bezbariérové stání o 20 mm) prakticky znamená posazení jeho úrovně na úroveň středu (rozvodí) komunikace. Vypočtený průtokový profil přilehlé poloviny komunikace š. 3,6 m do přelítí přes obrubník je 400 cm². Na odvodnění parkoviště š. 5,5 m postačuje průřezová plocha 109 cm². Komunikací tedy může bez přelítí protéci množství vody téměř 4x větší než žlabem, což lze považovat za jednoznačné oddělení srážkových vod z komunikace od vod z parkoviště.

RNDr. Z. V. předložil stavebnímu úřadu vyjádření, dle kterého podle výsledků vrtných prací evidovaných v Geofondu ČR dosahuje mocnost kvartérního pokryvu v širším okolí předmětné lokality okolo 2,5 m, spíše o něco méně. V profilu byla použita hodnota 2,15 m dle vrtu JV-1. Při této mocnosti vychází hladina vždy do svrchní části turonského kolektoru (tj. zvětralých až rozvětraných vápnitých pískovců), a to i v případě provozu vsakovacího zařízení. Z profilu je patrné, že hladina klesá směrem k Jizeře, s víceméně konstantním spádem a mnohem rychleji než terén. To je jednoznačný doklad, že podzemní voda z území odtéká, a to k Jizeře. Pokud by měla být hladina napjatá, půjde o důsledek přítomnosti vápnitých poloh v křídovém masivu, které mají relativně sníženou propustnost, a nikoli nepropustného kvartérního pokryvu. Jizera zde má funkci drenážní báze a její drenážní účinek má za následek snížení hladiny podzemní vody v okolí. Protože ale Jizera neprořezává celou mocnost kolektoru, projevuje se drenážní účinek hlavně ve svrchní části kolektoru a voda ve spodnějších partiích kolektoru má z tohoto důvodu o něco vyšší tlak než ve svrchní části. Voda se v dosahu Jizery tlačí zespoda nahoru, což se může projevat lokálně napjatým režimem (napětí způsobují relativně méně propustné polohy), které brání proudění vody vertikálním směrem. Z hlediska vsakovacího zařízení to však nemá žádný vliv. Problém by skutečně mohl být, pokud by úroveň hladiny v širším okolí byla nad bází relativně nepropustného kvartérního pokryvu. K této situaci však zjevně nemůže dojít. Domovní studny procházejí kvartérním pokryvem a spolehlivě dokumentují úroveň hladiny podzemní vody ve svrchní části turonského kolektoru. Pokud je naměřená hladina v úrovni 3,69 m pod terénem a dům je založen např. v hloubce 2,5 m od terénu, nemůže být podzemní voda v přímém

kontaktu se základy. Zbývá stále 1,19 m mocná poloha nenasaturované zóny, a to ve svrchní části křídly.

Při ústním jednání dne 1. 10. 2013 žalobce sdělil, že předloží statický posudek o ohrožení domů v ulici U T. předmětným zasakováním a požádal o předložení vyjádření dotčených orgánů k nové (změněné) projektové dokumentaci.

Stavební úřad rozhodnutím ze dne 14. 10. 2013 vydal povolení k nakládání s povrchovými vodami (redukováná odvodňovaná plocha 757,5 m², 17,57 l/s, 605,8 m³/rok) a stavební povolení k objektu SO 06 – dešťová kanalizace a vsakovací galerie o objemu 59,2 m³ a akumulární drenážní zóna o objemu 90 m³ včetně dešťové kanalizace, revizní šachty a odlučovač ropných látek.

Žalobce podal proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, ve kterém uvedl pět námitek, a to zkrácení na svém právu předložit statický posudek, výtky k hydrogeologickému posudku a Dodatku č. 1 RNDr. V. (nejsou uvedeny prakticky žádné informace o datech, které byly do modelu použity, proto posoudit výsledky kalibrace je prakticky nemožné; není uvedeno, jak byly voleny hranice modelu a jaké na těchto hranicích byly použity okrajové podmínky; grafická prezentace výsledků je problematická, chybí totiž označení konkrétních hydroizohyps nadmořskými výškami; rozpor proudění podzemní vody severovýchodním směrem, přestože morfologie terénu odpovídá svahu exponovanému k jihu až jihozápadu. Vody tak proudí přibližně po vrstevnici, v ulici L. potom spíše proti svahu terénu. Není to sice vyloučeno, ale je to neobvyklé.). Dále vytkl čtyři nedostatky Dodatku č. 1. Předložil také statický posudek Ing. M. Z., Ph.D. Namítl také zánik platnosti územního rozhodnutí a požádal o nařízení vypracování nové projektové dokumentace k zasakování srážkových vod.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 4. 2014 rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil mu k novému projednání. V odůvodnění uvedl, že došlo k porušení procesních práv některých účastníků řízení a žalobce měl mít možnost předložit svůj znalecký posudek z oboru statika. Konstatoval, že ze všech předložených posudků vyplývá, že zasakování srážkových vod v předmětné lokalitě je značně problematické. Je evidentní, že množství vody 1266,4 m³/rok z redukové plochy 1583 m² není možné bez problémů zasakovat. Z tohoto důvodu předložil žadatel dodatek k projektové dokumentaci, dle něhož je vypuštěním odvodnění veřejné komunikace snížena redukováná plocha na 757,5 m² a objem zasakované vody na 612,8 m³. Z dodatku č. 1 RNDr. V. vyplývá, že s ohledem na maximální bezpečnost provozu vsakovacího zařízení do okolí lze vsakované množství 612,8 m³ za rok pokládat za maximálně bezpečné. Toto maximální vsakované množství nebylo žádným jiným oponentním posudkem zpochybněno. K výtkám vůči posudku a Dodatku č. 1 RNDr. V. uvedl, že jsou zpracovány osobou s odbornou způsobilostí podle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a Českém geologickém úřadu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 62/1988 Sb.“) a také v souladu s ČSN 75 90 10 Vsakovací zařízení srážkových vod. Norma uvádí postup a metody výpočtů retenčních objemů vsakovacích zařízení. Za postup, zvolené metody a kalibraci modelu odpovídá osoba s odbornou způsobilostí podle zákona č. 62/1988 Sb. Tvrzení žalobce, že dle Dodatku č. 1 se hladina podzemní vody pohybuje u studny č. X ve výši 230,90 - 232,20 m n. m. a u studny č. p. 679 ve výši 232,30 – 233,60 m n. m. není pravdivé. Z obrázku č. 2 v Dodatku č. 1 (dlouhodobě průměrná úroveň hladiny během provozu vsakovacího zařízení) vyplývá, že hladina podzemní vody se pohybuje maximálně v úrovni 229,5 – 230,8 m n. m. Úroveň základové spáry panelového domu č. p. 1005, 1006 a

1007 je podle projektové dokumentace na kótě 231,65 m n. m. Ovlivnění hladiny podzemní vody v této oblasti by mělo dosahovat cca 0,15 m, tj. hladina by se měla pohybovat v úrovni cca 229,30 m n. m. To koresponduje s obrázkem č. 1 Dodatku č. 1, který znázorňuje průměrné ovlivnění hladiny ve formě mapy hydroizohyps, podle které se úroveň hladiny v blízkosti panelového domu č. p. X, X a X pohybuje maximálně na úrovni 229,4 m n. m. U rodinného domu č. p. X je ovlivnění o něco vyšší, lze očekávat zvýšení průměrné hladiny podzemní vody v úrovni cca 0,25 m, tj. na kótu 229,8 m n. m. Úroveň základové spáry domu č. p. X je podle projektové dokumentace na kótě 231,9 m n. m. Hydroizohypsy uvedené v Dodatku č. 1 na obrázku č. 1 s tím opět korespondují. Z uvedeného je jednoznačné, že v žádném případě nemůže dojít k tomu, že by základy uvedených domů byly pod hladinou. Mocnost kvartérního pokryvu v okolí předmětné lokality dosahuje okolo 2,5 m, v profilu byla použita hodnota 2,15 m dle vrtu JV-1. Při této mocnosti vychází hladina vody do svrchní části turonského kolektoru, a to i v případě vsakovacího zařízení. Z profilu je patrné, že hladina klesá směrem k Jizeři s víceméně konstantním spádem a mnohem rychleji než terén, což je dokladem toho, že voda z území odtéká směrem k Jizeři. Odtéká tak opačným směrem, než se nachází ulice U T. Z žádného z předložených posudků nevyplývá, že by činností vsakovacího zařízení docházelo ke zvednutí hladiny i v ulici U T. Takové tvrzení žalobce není podloženo žádným důkazem. Z žalobcem předloženého ročního úhrnu srážek ze stanice Bakov nad Jizerou za roky 2000 až 2013 vyplývá, že v některých letech byl srážkový úhrn vyšší než 800 mm. Vyjádření osoby s odbornou způsobilostí bylo vypracováno dle ČSN 75 9010 Vsakovací zařízení srážkových vod. Tato norma stanoví hydrologické podklady pro stanovení návrhového množství srážkových povrchových vod. Pro návrh a posouzení vsakovacího zařízení je třeba mít k dispozici validované historické srážkové řady. Námitku o pozbytí platnosti územního rozhodnutí měl za nedůvodnou. Uvedl, že je nutné doložit stanoviska ke změněné projektové dokumentaci těch subjektů, jejichž zájmů se může změna dotknout. Je třeba doložit nový souhlas stavebního úřadu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona a vyjádření vlastníka komunikace, zda navrženým řešením nedojde ke zhoršení odtokových poměrů na předmětné komunikaci.

Stavebník doložil dodatek k projektové dokumentaci sumarizující dosud navržené změny vypracovaný Ing. E. K. v červenci 2014 a dále žalovaným požadované vyjádření vlastníka veřejné komunikace a souhlas stavebního úřadu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona.

Žalobce předložil statický posudek vypracovaný Ing. M. Z., Ph.D. a ve vyjádření ze dne 27. 10. 2014 uvedl čtyři námitky, a to nedodržení podmínky č. 14 a 15 územního rozhodnutí, neboť likvidace dešťových vod zasakováním každopádně přechodně zvýší hladinu podzemní vody. Při jarním tání a po přívalových deštích se dešťové srážky poměrně rozsáhlého orografického povodí kanalizační stoky A dotující hladinu spodní vody stahují na úpatí mírného svahu k parcele č. X a dále do téměř bezodtoké terénní deprese, kde se nachází ulice U T. Odtud zřejmě velmi pomalu odtéká dle Závěrečné zprávy RNDr. V. ve směru naznačených hydroizohyps. V této zprávě je uvedena hodnota kolísání hladiny v rozmezí 1,72 m. Doposud nejvyšší naměřená hladina na studni v ulici U T. č. p. X byla 2,5 m p. t. a základy domů staré zástavby se nacházejí v hloubce 2,3 m p. t., je proto na první pohled patrné, že další dotace srážek zasakováním zvýší hladinu podzemní vody natolik, že bude ohrožovat stabilitu těchto domů. Dle obrázku č. 1 na straně 2 Dodatku č. 1 se hladina podzemní vody ve studni č. p. X zvýší z hodnoty 230 m n. m. na hodnoty v rozpětí 230,9 až 232,2 m n. m. Upozornil opět na odmítnutí RNDr. V. doplnit do jeho Dodatku č. 1 větu o bezpečnosti

zvoleného řešení pro okolní stavby. Velká vsakovací zkouška doporučená RNDr. L. Ž. nebyla provedena.

Stavební úřad rozhodnutím ze dne 19. 3. 2015 vydal povolení k nakládání s povrchovými vodami (redukováná odvodňovaná plocha 757,5 m², 17,57 l/s, 605,8 m³/rok) a stavební povolení k objektu SO 06 – dešťová kanalizace a vsakovací galerie o objemu 59,2 m³ a akumulační drenážní zóna o objemu 90 m³ včetně dešťové kanalizace, revizní šachty a odlučovače ropných látek. V odůvodnění všechny námitky žalobce zamítl a uvedl, že dle obrázku č. 1 na straně 2 Dodatku č. 1 se hladina podzemní vody ve studni č. p. X zvýší z hodnoty 230 m n. m. na hodnoty v rozpětí 229,5 až 230,8 m n. m. Z provedených simulací vyplývá, že dlouhodobý vliv vsakování srážkových vod v množství 612,8 m³ za rok bude mít za následek lokální zvýšení průměrné úrovně hladiny podzemní vody, které bude lokalizované prakticky pouze do podloží bezprostředního okolí drenážního objektu. Zvýšení hladiny v podloží pod středem vsakovacího objektu dosáhne cca 1,2 m oproti současnému stavu. Vliv vsakování do okolí s rostoucí vzdáleností rychle klesá (úměrně druhé mocnině vzdálenosti) v důsledku nízké propustnosti horninového prostředí. K vlivu vsakování na statiku okolních staveb odkázal na posudek Ing. K. Relativně krátkodobý přívalový déšť a zasakování v délce několika dnů nemůže kvalitativně změnit základovou půdu v úrovni základové spáry okolní zástavby. Kolísání hladiny podzemní vody v místě staveniště je běžné a je bez vlivu na stabilitu okolních objektů. Lokální zvýšení hladiny podzemní vody podle výpočetního modelu dosáhne krátkodobě spodní hranice interakčních zón základových pasů, kde nemůže způsobit žádné poruchy založení staveb. Uvedl, že statický posudek byl žalobcem předložen v předchozím řízení až po ústním jednání, v rámci kterého měly být námitky, popř. důkazy uplatněny.

Žalobce podal proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, ve kterém uvedl tři námitky zcela identické jako v žalobě.

Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Konstatoval, že o námitkách mělo být rozhodnuto ve výrokové části rozhodnutí stavebního úřadu. Stavební úřad se však s námitkami řádně vypořádal v odůvodnění, což nemá vliv na rozhodnutí ve věci samé. Proto shledal tuto námitku nedůvodnou. K druhé námitce o nesplnění požadavků § 3 odst. 3 a § 5 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 590/2002 Sb. uvedl, že k projektové dokumentaci byla vypracována řada odborných posudků. Městský úřad nechal vypracovat stavební a statický posudek Ing. J. K. Odvodňovaná plocha byla snížena pouze na plochy ke stavbě náležející, tedy o více než 50 %, tj. na úroveň pro bezpečné zasakování. Proto byly splněny požadavky vyhlášky č. 590/2002 Sb. Veškeré námitky týkající se množství zasakovaných vod, ovlivnění hladiny podzemní vody včetně hladiny v ulici U T., a porovnání různých posudků byly již vypořádány v rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2014 jako nedůvodné. Proto žalovaný považoval za nadbytečné je znovu vyvracet. K neprovedení velké vsakovací zkoušky doporučené RNDr. L. Ž. uvedl, že na připomínky týkající se podkladů pro územní rozhodnutí nelze brát zřetel. K námitce, že posudek RNDr. V. neobsahuje žádné údaje o puklinovém kolektoru, nad kterým by měla pracovat vsakovací galerie a o žalobcově přesvědčení, že zde puklinový kolektor skutečně existuje, což je doloženo nálevovou zkouškou u vrtu Mgr. Ž., při níž byla puklina přímo zasažena a zkušební voda v ní rychle zmizela, uvedl, že konečným závěrem je Dodatek č. 1, nikoli žalobcem zmíněná Závěrečná zpráva. K námitce, že došlo k redukcí odvodňované plochy, ale přesto nezasáknuté množství vody dnes zachycené vrstvou ornice

pod travním porostem a jehličnany bude zvětšovat záplavová jezera pravidelně se vyskytující při každém silnějším dešti a že dojde v ulici U T. ke zvýšení hladiny podzemní vody tak, že se dostane do kontaktu se základy staré zástavby, uvedl, že stavební úřad přihlédl ve smyslu § 9 odst. 1 vodního zákona k posudku RNDr. V. jako k nezávislému a objednanému správním orgánem a také nejobsáhlejšímu a k Dodatku č. 1. K námitce rozporu rozhodnutí stavebního úřadu s podmínkou č. 15 územního rozhodnutí uvedl, že tato již byla vypořádána v rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2014 a shledána jako nedůvodná. Závěrem uvedl, že stavební úřad zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když na základě sporných údajů v množství pořízených posudků účastníky řízení zajistil nezávislý odborný posudek.

Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 30. 6. 2015. Žaloba byla doručena soudu dne 20. 8. 2015. Lze tak konstatovat, že žaloba je včasná [srov. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “s. ř. s.”)].

Žalobce ani žalovaný na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělili, že nesouhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 s. ř. s. mít za to, že oba s tímto postupem souhlasí.

Soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) rozhodnutí žalovaného, proti němuž žaloba směřuje, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

V první žalobní námitce žalobce uvedl, že rozhodnutí stavebního úřadu neobsahuje výrok o jeho námitkách a že tvrzení žalovaného, že uvedené nemá vliv na rozhodnutí ve věci samé, nelze akceptovat, neboť dle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán nepřihlíží k procesním vadám, které nemají vliv na správnost prvostupňového rozhodnutí; tato vada však má vliv na zákonnost rozhodnutí stavebního úřadu pro jeho rozpor s ustanovením § 115 odst. 1 stavebního zákona.

Soud konstatuje, že stavební úřad měl o námitkách žalobce rozhodnout ve výrokové části svého rozhodnutí, neboť se na řízení aplikuje stavební zákon ve znění před novelou provedenou zákonem č. 350/2012 Sb. Formálně vzato je rozhodnutí stavebního úřadu nezákonné. Avšak stavební úřad - byť v odůvodnění rozhodnutí - ke každé námitce uvedl, že ji zamítl, a toto své dílčí rozhodnutí odůvodnil. Struktura rozhodnutí o námitkách a jejich vypořádání tak zůstala stejná jako v předcházejících rozhodnutích, v nichž byl stejný text uveden ve výrokové části. Jednotlivé námitky byly od sebe odlišeny a každá byla vypořádána. Žalobce tak měl možnost získat povědomí, jak bylo s jeho námitkami naloženo, srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2007, č. j. 1 As 46/2006 – 75. Žalovaný proto správně i s ohledem na zásadu procesní ekonomie uvedené rozhodnutí stavebního úřadu nezrušil.

Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob. V této souvislosti považuje soud za vhodné zmínit koncept dotčení právní sféry vymezený např. v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002 – 42: *„Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. nelze interpretovat doslovným jazykovým výkladem, ale podle jeho smyslu a účelu tak, že žalobní legitimace je dána pro všechny případy, kdy se úkon správního orgánu, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, dotýká právní sféry žalobce. Nejde tedy o to, zda úkon správního orgánu založil, změnil, zrušil či závazně určil práva a povinnosti žalobce, nýbrž o to, zda se - podle tvrzení žalobce v žalobě - negativně projevil v jeho právní sféře.“* a dále

rozvinutý v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 86: „*Aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.) bude dána vždy tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo.*“

Žalobce v první žalobní námitce neuvedl, jak byla „posunutím“ zamítnutí a vypořádání jeho námitek z výrokové části do odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu zasažena jeho právní sféra. Soud zasažení do jeho právní sféry, jak je výše uvedeno, neshledal, proto se proto první žalobní námitkou více nezabýval.

Ve druhé žalobní námitce žalobce uplatnil několik dílčích námitek. Předně upozorňuje na rozpor s ustanovením vyhlášky č. 590/2002 Sb. a vyhlášky č. 268/2009 Sb., neboť dle jím doložených podkladů morfologické, geologické a hydrogeologické podmínky místa neumožňují zasakování srážkových vod a vodní dílo bude působit změny hladiny podzemní vody a nepříznivě ovlivní základové poměry ostatních staveb v okolí.

Soud k této námitce uvádí, že v průběhu územního a následného stavebního řízení bylo předloženo několik hydrogeologických vyjádření, která byla správními orgány označena jako protichůdná.

Soud ověřil, že ve správním spisu je obsaženo šest hydrogeologických vyjádření osob s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie dle zákona č. 62/1988 Sb., jeden znalecký posudek z oboru stavebnictví, vodní stavby, jeden znalecký posudek z oboru stavebnictví, stavební odvětví různá, zvláštní specializace statika, a jedno vyjádření autorizovaného inženýra pro statiku a dynamiku staveb, pozemní stavby. Soud stručně uvádí jejich přehled:

1. Z vyjádření RNDr. L. Ž. z června 2009 vyplývá, že stavebník společnost A. si nechala u RNDr. A. Č. v listopadu 2008 vypracovat návrh zasakování srážkových vod. Tento posudek či vyjádření se ve spisu nenachází.
2. Mgr. L. Ž., osoba odborně způsobilá v hydrogeologii a inženýrské geologii, *Mnichovo Hradiště – p. č. X – hydrogeologický posudek*, leden 2009; předložen žalobcem;
3. Ing. A. K., Ing. V. V., osoba odborně způsobilá v hydrogeologii a environmentální geologii, *Hydrogeologický posudek možností likvidace srážkových vod zasakováním na pozemku parc. č. X*, únor 2009; předložen žalobcem;
4. RNDr. L. Ž., osoba odborně způsobilá v oboru hydrogeologie, *Mnichovo Hradiště pozemek X k. ú. Mnichovo Hradiště, Posouzení vhodnosti vsakování srážkových vod do horninového prostředí – oponentní vyjádření*, červen 2009, předložen stavebníkem jako oponentní posudek k rozřešení rozporů mezi posudky RNDr. A. Č. a na druhé straně Mgr. L. Ž. a Ing. A. K., přesto ale navrhuje vlastní řešení zasakování;
5. Mgr. P. Ž., osoba odborně způsobilá v oboru sanační geologie a hydrogeologie, *Ověřovací vsakovací schopnosti horninového prostředí v místě plánované výstavby vsakovacích objektů na parcele č. X v k. ú. Mnichovo Hradiště, Technická zpráva*, listopad 2009; předložen stavebníkem;
6. Česká asociace hydrogeologů, o. s., Mnichovo Hradiště, *Posouzení vsakovacích zkoušek*, leden 2010; objednatel stavební úřad; posouzení Dodatku č. 2 k posudku vypracovaným A. K. a posudku Ověření vsakovací schopnosti vypracovaného P. Ž.

7. RNDr. M. M., odborně způsobilá osoba v oboru hydrogeologie a inženýrská geologie, *Posouzení inženýrskogeologických a hydrogeologických poměrů, doplňkový průzkum*, březen 2011; předložen stavebníkem;
8. doc. Ing. L. S., znalec v oboru stavebnictví, vodní stavby, *Znalecký posudek č. X o posouzení a zhodnocení variant likvidace dešťových vod na pozemku č. X k. ú. Mnichovo Hradiště*, únor 2013; předložen žalobcem;
9. Ing. J. K., znalec z oboru stavebnictví, stavební odvětví různá, zvláštní specializace statika, *Stavební a statický znalecký posudek č. 2/2013*, únor 2013; objednan stavebním úřadem;
10. Ing. K. Z., znalec v oboru stavebnictví, stavby obytné, průmyslové a zemědělské, *Znalecký posudek č. 648 -03/12 – posouzení příčiny vztlínání vlhkosti do objektu panelového bytového domu postaveného v systému T 08B, L. ul. č. p. X, X a X*, březen 2012; předložen žalobcem
11. Ing. M. Z., Ph.D., autorizovaný inženýr pro statiku a dynamiku staveb, pozemní stavby, *Statický posudek k problematice vsakování dešťových vod na pozemku parc. č. X v k. ú. Mnichovo Hradiště a vliv podzemní vody na okolní zástavbu*, říjen 2013; předložen žalobcem;
12. RNDr. Z. V., Ph.D., osoba odborně způsobilá v oboru hydrogeologie a sanační geologie, *Mnichovo Hradiště Pozemek 1494/1 Závěrečná zpráva*, listopad 2012; *Dodatek č. 1 ke zprávě „Mnichovo Hradiště Pozemek X“*, prosinec 2012; objednan stavebním úřadem.

Na základě výše uvedeného lze shrnout, že stavebník v průběhu územního a stavebního řízení měnil svůj návrh. Opatřil vodní dílo pro zasakování srážkových vod z parkoviště lapolem, který dříve v návrhu chyběl. Původně chtěl zasakovat vodu z plochy 880 m² a redukované plochy 774 m², pak plochu ještě rozšířil o část veřejné komunikace na celkem 1583 m² redukované plochy a později ji redukoval na výsledných 757,5 m². První vyjádření předložené žalobcem, vyhotovené Mgr. L. Ž. vyloučilo zasakování zcela, druhé vyjádření předložené žalobcem, vyhotovené Ing. A. K. a Ing. V. V. vyloučilo zasakování též obecně i z redukované plochy 774 m². Stavebníkem předložené vyjádření Mgr. Ž. nevyloučilo možnost zasakování srážkových vod a navrhlo dva vsakovací objekty. Dle stavebníkem předloženého vyjádření RNDr. M. M. je zasakování možné.

Stavebníkem předložená vyjádření vždy doporučila zasakování, naopak vyjádření předložená žalobcem zasakování vyloučila, a to i v jakémkoli množství. Žalobcem i stavebníkem předložené dokumenty vypracované Mgr. L. Ž., Ing. A. K. a Ing. V. V., Mgr. Ž. a RNDr. M. M. jsou vyjádření osob s odbornou způsobilostí dle zákona č. 62/1988 Sb. v oboru hydrogeologie. Jejich důkazní hodnota je tedy stejná. Lze tak shrnout, že na možnost zasakování srážkových vod existovaly protichůdné názory.

Žalobce ve správním řízení předložil znalecký posudek z oboru „stavebnictví, vodní stavby“, nikoli tedy z oboru hydrogeologie vypracovaný doc. S. a nazvaný „Posouzení a zhodnocení variant likvidace dešťových vod“, který podpořil žalobcův názor o nemožnosti zasakování. K tomu soud poznamenává, že tento posudek není vypracován ve stejném oboru (např. znalecký obor těžba, odvětví geologie, specializace hydrogeologie), jako byla

předložena hydrogeologická vyjádření. Nelze proto tvrdit, že má ve srovnání s nimi vyšší důkazní hodnotu.

Územní rozhodnutí v podmínce č. 15 stanovilo povinnost na základě kvalitního hydrogeologického průzkumu lokality prokázat dokumenty zpracovanými odbornými osobami s příslušnou autorizací, že navržená akumulace a vsakování dešťové vody ve vsakovacích objektech nebude mít negativní vliv na okolní nemovitosti, hladinu podzemní vody v okolních objektech a prokázat dostatečnou retenční schopnost prostředí zasáknout projektované množství dešťové vody. Územní rozhodnutí nevyžadovalo k prokázání uvedených skutečností znalecké posudky, dle něj postačuje tedy i vyjádření osoby s odbornou způsobilostí.

Dále soud poznamenává, že dle § 9 odst. 1 věty třetí vodního zákona „*podkladem vydání povolení k nakládání s podzemními vodami je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, pokud vodoprávní úřad ve výjimečných případech nerozhodne jinak,*“ přičemž toto ustanovení obsahuje odkaz na poznámku pod čarou č. 8, tedy na zákon č. 62/1988 Sb. Toto ustanovení se vztahuje k nakládání s podzemními vodami. V nyní posuzovaném případě bylo povoleno zasakování srážkových vod, tj. nakládání s povrchovými vodami. V praxi je toto ustanovení vykládáno [srov. i znění § 2 odst. 1 písm. i) vyhlášky č. 432/2001 Sb., o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů „*Žadatel předkládá k žádosti podle povahy druhu nakládání s vodami vyjádření osoby s odbornou způsobilostí (zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu), pokud se žádost o povolení k nakládání s vodami týká podzemních vod a pokud vodoprávní úřad ve výjimečných případech nerozhodne podle § 9 odst. 1 vodního zákona jinak.*“] tak, že vyjádření osoby s odbornou způsobilostí dle zákona č. 62/1988 Sb. je vyžadováno k jakémukoli nakládání s podzemními či povrchovými vodami (tedy i vodami srážkovými), při kterém může být dotčen zájem na ochraně podzemní vody, tedy jejího množství, průtoku, výskytu nebo jakosti. Není tedy dle tohoto ustanovení vyžadován znalecký posudek, opět postačuje vyjádření s odbornou způsobilostí dle zákona č. 62/1988 Sb.

Podle ustanovení § 3 správního řádu, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Je však třeba upozornit na specifika při dokazování posudkem či v nyní posuzovaném případě vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí dle § 9 odst. 1 vodního zákona. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu v případě, že ve věci „*je k dispozici více znaleckých posudků na tentýž předmět zkoumání, je nutno především konstatovat, že mají v zásadě zcela rovnocennou důkazní hodnotu (...). Nastane-li pak situace, kdy se ve svých závěrech posudky rozcházejí a nejedná se přitom o markantní, laikem rozpoznatelný a bez technických znalostí vysvětlitelný rozpor, správnímu orgánu nesvědčí pozice arbitra, znalce, případně revizního znalce, jenž by byl sto usuzovat, který znalecký posudek je správný a který nikoliv.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2011, č. j. 7 As 4/2011 - 79, shodně též rozsudek ze dne 1. 7. 2010, č. j. 7 Afs 50/2010 - 60, publ. pod č. 2138/2010 Sb. NSS). Takové případy je zapotřebí řešit v první řadě prostřednictvím výsledku znalce, popřípadě znalců obou. Pokud by ani tyto výsledky nevedly

k objasnění nejasností, bylo by namíste přistoupit k dalšímu znaleckému zkoumání nebo reviznímu znaleckému posouzení.

V nyní řešeném případě je evidentní, že hydrogeologická vyjádření předložená účastníky správního řízení se ve svých závěrech rozcházejí. Nešlo přitom o markantní, i laikem rozpoznatelný a bez technických znalostí vysvětlitelný rozpor. Stavební úřad sice nepostupoval dle judikaturou naznačeného postupu, tedy nejprve nevyslechl osoby s odbornou způsobilostí, přičemž tento svůj postup neodůvodnil. Stavební úřad nicméně rovnou zadal vyhotovení hydrogeologického vyjádření RNDr. V., osobě odborně způsobilé v hydrogeologii a sanační geologii dle zákona č. 62/1988 Sb. k ověření možnosti zasakování žadatelem navrženého množství vody. Stavební úřad tedy neobjednal „revizní hydrogeologické vyjádření“, které by posoudilo již předložená hydrogeologická vyjádření, ale další nové hydrogeologické vyjádření k možnosti zasakování srážkových vod. Výše zmíněná judikatura přitom připouští takový postup, tedy upřednostnění dalšího znaleckého zkoumání před revizním znaleckým posouzením. Postup stavebního úřadu proto nelze v tomto směru zásadně kritizovat. Z vyjádření RNDr. V. pak vyplývá, že zasakování vody v množství 605,8 m³/rok z redukované plochy 757,5 m² je možné. Tento posudek přitom je zcela akceptovatelný i po obsahové stránce.

Stavební úřad zadal vyhotovení také statického posudku k posouzení ohrožení statiky okolních domů zasakováním tohoto množství vody Ing. J. K. Z tohoto posudku vyplývá, že zasakování srážkových vod neovlivní statiku okolních staveb. Stavebník statický posudek nepřeložil. Žalobce předložil k oboru statika pouze vyjádření Ing. M. Z., Ph.D., autorizovaného inženýra pro statiku a dynamiku staveb, pozemní stavby. Nejde tedy o znalecký posudek, ale o pouhé vyjádření. Soud k tomu poznamenává, že vyšší důkazní hodnotu má znalecký posudek z oboru stavebnictví, stavební odvětví různá, zvláštní specializace statika, objednaný stavebním úřadem před pouhým vyjádřením autorizovaného inženýra předloženým žalobcem. Dále soud uvádí, že žalobcem předložený posudek Ing. K. Z., znalce v oboru stavebnictví, stavby obytné, průmyslové a zemědělské, *Posouzení příčiny vztlínání vlhkosti do objektu panelového bytového domu* není pro řešený případ relevantní, neboť se vyjádřil k vztlínání vlhkosti v tomto domě, kdy jako příčinu spatřoval okapový chodník z betonových dlaždic provedený okolo objektu vyspádovaný směrem k němu, a proto doporučil okapový chodník přeložit opačným směrem, tedy ve spádu od objektu.

Správní orgány tedy přihlédly ke stavebním úřadem zadanému hydrogeologickému vyjádření RNDr. V. a znaleckému posudku z oboru stavebnictví, stavební odvětví různá, zvláštní specializace statika, jako dokumentům objednaným nestranným orgánem. Z těchto posudků vyplývá, že zasakování vody v množství 605,8 m³/rok z redukované plochy 757,5 m² je možné a neovlivní statiku okolních staveb.

Tvrzení žalobce, že došlo k porušení ustanovení vyhlášky č. 590/2002 a vyhlášky č. 268/2009 Sb. (která ovšem stanoví technické požadavky na stavby, které náleží do působnosti obecných stavebních úřadů) se tak dle soudu nezakládá na pravdě. Ke statickému posudku přiloženému (v kopii) k žalobě, vypracovanému Ing. Z. v říjnu 2013, soud poznamenává, že je dosti obecný, neuvádí žádné konkrétní výpočty, shrnuje závěry hydrogeologických posudků (i např. Závěrečné zprávy RNDr. V. ještě před provedením redukce odvodňované plochy) a na straně 11 zmiňuje místní šetření, při kterém bylo zjištěno, že hladina podzemní vody dosahuje úrovně základové spáry a dokonce úrovně vyšší v ulici U

T. Není však popsáno, kde a co přesně bylo při místním šetření zjištěno, aby bylo možno tento závěr učinit. Tato námitka není důvodná.

Ve druhé dílčí námitce má žalobce za to, že likvidace srážkových vod zasakováním zvýší a rozkolísá hladinu podzemní vody. Žalobce se domnívá, že zvýšení hladiny podzemní vody ohrozí stabilitu domů v ulici U T. K tomu soud poznamenává, že žalobce má v žalobě hájit svá práva a bránit se zásahům do své právní sféry. Jeho nemovitost se nachází v ulici L., nikoli v ulici U T. H. K., vlastník nemovitosti č. p. X v ulici U T., odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu nepodala, žalobu rovněž nepodala a ani se po výzvě soudu nepřihlásila jako osoba zúčastněná na řízení. Nadto dle statického posudku Ing. K. vycházejícího z Dodatku č. 1 se hladina podzemní vody nedostane do kontaktu se základy domu žalobce.

Citace o nemožnosti zasakování navrženého množství vody 1266,4 m³ vody je žalobcem převzata ze Závěrečné zprávy RNDr. V. ještě před redukcí odvodňované plochy, žalobce tak nereflektoval úpravu projektu o nezasakování vody z veřejné komunikace vedoucí ke snížení množství vody na 605,8 m³/rok, které RNDr. V. připustil jako maximálně přípustné z hlediska bezpečnosti.

Není pravdivé ani tvrzení žalobce, že dle obrázku č. 1 v Dodatku č. 1 na straně 2 nedojde ke zvýšení hladiny podzemní vody ve studni u domu č. p. X na hodnotu 230,9 až 232,2 m n. m., neboť dle tohoto obrázku dojde ke zvýšení pouze na hodnotu 229,5 až 230,8 m n. m. K žalobcově poznámce, že podklady doložené stavebníkem k územnímu řízení obsahovaly nesprávné údaje, se soud nemůže vyjádřit, neboť předmětem řízení je přezkum žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, resp. stavebního povolení a povolení k nakládání s vodami, nikoli územního rozhodnutí. K tvrzení o neprovedení vsakovací zkoušky doporučené RNDr. Ž. soud uvádí, že vsakovací zkoušku na místě provedl RNDr. V.

Ve třetí dílčí námitce žalobce uvádí, že žalovaný, místo aby odstranil uvedené vady rozhodnutí stavebního úřadu, se v zásadě s výše uvedeným nikterak nevypořádal a pouze konstatoval, že byly doloženy další podklady a že došlo ke snížení výměry odtokových ploch a že došlo ke splnění požadavků vyhlášky č. 590/2002 Sb. Žalovaný však neuvedl, jak k tomuto názoru došel. Dále má žalobce za to, že žalovaný nereagoval na výtky zpochybňující akceptovatelnost Dodatku č. 1 a že neosvětlil, z jakého důvodu se přiklonil k závěrům posudků, na něž se odvolal, ačkoli žalobce předložil jiná odborná vyjádření, která zasakování vyloučila.

Soud k této dílčí námitce uvádí, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí k námitkám týkajícím se množství zasakovaných vod, ovlivnění hladiny podzemní vody a porovnání posudků (tedy i akceptovatelnosti Dodatku č. 1) uvedl pouze to, že je vypořádal již ve svém rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014. Tuto argumentaci, s níž se žalobce seznámil, je tak třeba považovat za součást odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce v žalobě toto vypořádání v rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014 nijak nerozporuje. Žalovaný ve vypořádání námitky č. 2.1 a námitky č. 2.5 na straně 5 a 6 svého rozhodnutí ze dne 26. 6. 2015 uvedl, že v Dodatku č. 1 RNDr. V. je uvedeno, že 612,8 m³/rok je maximálně přípustné množství zasakované vody, přičemž tento posudek a jeho Dodatek č. 1 byl hodnocen jako nejjobsáhlejší ze všech posudků a také jako nezávislý, neboť byl objednan správním orgánem, nikoli účastníkem řízení, a proto k němu přihlédl. Obdobně přihlédl k stavebním úřadem objednanému statickému posudku Ing. K., který vychází právě z vyjádření RNDr. V. Ke statickému posudku Ing. M. Z., Ph.D., předloženému žalobcem uvedl již stavební úřad, že

nepřináší nové technické údaje, např. porovnání výškového založení nejbližších okolních objektů a zvýšené úrovně hladiny podzemní vody vlivem provozu vsakovacího zařízení.

Proto dospěl stavební úřad i žalovaný k tomu, že navržené vodní dílo a zasakování srážkových vod splňují požadavky vyhlášky č. 590/2002 Sb. Není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že žalovaný neuvedl konkrétní úvahy k závěru o splnění požadavků předmětné vyhlášky. Žalovaný se dle soudu ani nemusel vyjadřovat k přetrvávajícímu vlivu zasakovacího zařízení a doporučení RNDr. V. uvedenému v Dodatku č. 1, neboť navržené množství zasakované vody bylo označeno za bezpečné a statickým posudkem Ing. K. bylo uvedené potvrzeno. Z výše uvedeného je také patrné, které úvahy vedly žalovaného k přihlédnutí k vyjádření RNDr. V. a Ing. K. Tyto úvahy obsahuje rovněž stavební povolení, a to na straně 6 v dolní části, na straně 10 v dolní části a na straně 16 ve třetím odstavci, kde je konstatováno, že správní orgán není povolán k řešení rozporů mezi jednotlivými posudky, a proto z důvodu objektivní a nestrannosti objednal hydrogeologický posudek (resp. vyjádření) RNDr. V. a statický posudek Ing. K.

Ve třetí žalobní námitce má žalobce za to, že stavební povolení bylo vydáno v rozporu s územním rozhodnutím, neboť nebyla splněna jeho podmínka č. 15. Nebylo totiž na základě kvalitního hydrogeologického průzkumu prokázáno, že navržené množství vody nebude mít negativní vliv na okolní nemovitosti, resp. na hladinu podzemní vody a nebyla prokázána ani dostatečná retenční schopnost prostředí zasáknout navrhované množství vody.

Žalovaný k této námitce uvedl ve svém rozhodnutí pouze to, že tuto námitku již vypořádal ve svém rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, kde na straně 9 až 11 vysvětlil, proč považuje tuto námitku za nedůvodnou. Žalobce v žalobě tam uvedenou argumentaci nijak nerozporuje.

Soud k tomu uvádí pouze tolik, že již z vypořádání jeho druhé žalobní námitky je patrné, že podmínka č. 15 územního rozhodnutí splněna byla, neboť v řízení byl doložen správním orgánem objednaný hydrogeologický posudek RNDr. V. a k němu Dodatek č. 1 a dále statický posudek Ing. K., které lze považovat za objektivní a nestranné.

Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému pak žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť soud jim v tomto řízení neuložil žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praze dne 31. srpna 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Pavčina Švejdová